

***

Długie rzęsy jak żaluzje
chronią otchłań pragnień
migoczących w błękitnym oceanie
spojrzeń dwojga

***

Nie mów
jadę w otchłań jesieni
pozmywać z talerzy wczoraj
zostaw
proszę okruchy
by dokarmiać jutro

****

Otulona szatą
zmiętych płatków niepokoju
krwawie tęsknotą
za kojącym zastygnięciem
w nieomyślności

***

Pragnienia uległe fantazjom
sięgają po jej ciało
natarczywie walcząc
z zapięciem na miłość

- Anna Jakubczyk Krzemianowska